

Сингапурско саопштење о истраживачкој честитости

Предговор. Вредност истраживања и добробит коју доноси суштински зависе од честитости којом му се приступа. Иако на националном и дисциплинарном нивоу могу постојати и постоје разлике у начину организовања и извођења научних истраживања, ипак постоје начела и професионалне одговорности које су основица за честитост истраживања, ма где да се она изводе.

НАЧЕЛА

*Поштење у свим аспектима истраживања
Одговорност у поступку истраживања
Професионална учтивост и праведност у раду с другима
Добро управљање истраживањима у име осталих*

ОДГОВОРНОСТИ

1. Честитост: Истраживачи треба да преузму одговорност за поузданост својих истраживања.

2. Поштовање прописа: Истраживачи треба да буду упознати с прописима и политиком битном за истраживања и да их се придржавају.

3. Истраживачке методе: Истраживачи треба да користе одговарајуће истраживачке методе, закључке да заснивају на критичкој анализи чињеница и у потпуности и објективно изложе резултате и њихова тумачења.

4. Истраживачке белешке: Истраживачи треба да воде јасне и тачне белешке целокупног истраживања на начин који би омогућио другима да провере и понове њихов рад.

5. Истраживачки резултати: Истраживачи треба да размењују податке и резултате отворено и без задршке, чим се остане право предности и власништва над њима.

6. Ауторство: Истраживачи треба да преузму одговорност за свој допринос свим публикацијама, пријавама за финансирање, извештајима и осталим приказима својих истраживања. Листе аутора треба да садрже имена свих оних, али само оних, који испуњавају важеће критеријуме за ауторство.

7. Изрази захвалности у публикацијама: У својим публикацијама истраживачи треба да наведу имена и улоге свих оних који су значајно допринели истраживању, укључујући писце, финансијере, спонзоре и друге, а који не испуњавају критеријуме ауторства.

8. Научне рецензије: Истраживачи треба да обезбеде непристрасне, брзе и строге евалуације и поштују поверљивост када рецензирају туђи рад.

9. Сукоб интереса: Истраживачи треба да прикажу своје финансијске и друге сукобе интереса који би могли угрозити веродостојност њиховог рада у предлозима истраживачких пројеката, публикацијама и јавној комуникацији, као и у рецензентским активностима.

10. Комуникација с јавношћу: Када учествују у јавним расправама о примени и значају одређених научних резултата, истраживачи треба да ограниче стручне коментаре на своју препознатљиву област експертизе и да јасно направе разлику између стручних коментара и личног мишљења.

11. Пријављивање неодговорног истраживачког понашања: Истраживачи треба да пријаве надлежним телима сваку сумњу која се односи на неприхватљиво понашање у истраживањима, укључујући измишљање, преправљање и плагирање, као и друге неодговорне истраживачке радње које подривају веродостојност истраживања, као што су немарност, неодговарајуће навођење аутора, пропуст да се наведу противречни подаци или примена неприкладних аналитичких метода које могу навести на погрешне закључке.

12. Реаговања на неодговорне истраживачке радње: Истраживачке установе, као и часописи, стручне организације и агенције које се баве истраживањима, требало би да имају утврђене процедуре за реаговање у случају пријаве неприхватљивог понашања и других неодговорних истраживачких радњи, као и за заштиту оних који добронамерно пријављују такво понашање. Када се неприхватљиво понашање или друга неодговорна истраживачка радња потврди, треба брзо предузети одговарајуће мере, укључујући исправку истраживачких белешки и објављених резултата.

13. Истраживачка окружења: Истраживачке установе треба да изграде и одржавају окружења где ће се честитост подстицати кроз образовање, јасну политику и разумне стандарде за напредовање, негујући истовремено радну атмосферу која подстиче истраживачку честитост.

14. Друштвена одговорност: Истраживачи и истраживачке установе треба да препознају да имају моралну обавезу да одмеравају друштвену добробит наспрам пратећих ризика које њихов рад доноси.